

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku J. M. i E. M.
przy uczestnictwie T. [...] S.A. w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 7 kwietnia 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek uczestnika postępowania o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest

uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Autor skargi kasacyjnej wniesionej w sprawie powołał się na wystąpienie zagadnienia prawnego, które sformułował w postaci sześciu pytań. Zagadnienie to, podobnie jak uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, a także uzasadnienie podstaw skargi, jest identyczne, jak w wielu sprawach, w których wyjaśniono już szczegółowo przyczyny odmowy przyjęcia skargi do rozpoznania, przytaczając orzeczenia Sądu Najwyższego dotyczące poruszanych w skargach kwestii prawnych. Przykładowo wskazać można sprawy V CSK 465/13, V CSK 593/13, V CSK 615/13, V CSK 667/13, V CSK 670/13, V CSK 671/13, V CSK 575/13, V CSK 10/14, V CSK 636/14, a także uchwałę z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 18/13 (OSNC z 2013 r., nr 12, poz. 139). Zagadnienie prawne, na które powołuje się skarżący, nie jest zatem precedensowe.

Stanowisko Sądu Najwyższego co do przyczyn odmowy przyjęcia do rozpoznania tych identycznych skarg jest znane, nie ma więc potrzeby powtarzania wyjaśnień w każdej kolejnej sprawie.

Wobec powyższego i w braku innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania, orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

Wniosek uczestniczki o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania kasacyjnego podlega oddaleniu. Pełnomocnikowi uczestniczki doręczono odpis skargi kasacyjnej w dniu 3 sierpnia 2015 r. (k. 555), a odpowiedź na skargę została wniesiona w dniu 18 sierpnia 2015 r. (koperta - k. 584), tj. dzień po upływie terminu. Pismo procesowe, zawierające odpowiedź na skargę kasacyjną, wniesione po upływie terminu do jej wniesienia, nie wywołuje, jako spóźnione, skutków w zakresie zawartego w nim wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym, obejmujących sporządzenie

i wniesienie odpowiedzi na skargę kasacyjną. Należy je traktować wyłącznie jako pismo przedstawiające stanowisko w sprawie.

[l.n]